

Nyílt levél dr. Surján László- nak

(folytatás a 3. oldalról)

Fogadják el, hogy Árpád érkező hadait a századok óta itt székelő magyar nyelvű nép köszöntötte. Bizonyítást erre nem a ma divatos, görbelábazó, makogó, vigyorgó vagy sumírtalanító kecskeszakállú magyartalan hétdiplomás történészeiktől várjanak, mert azok mesterei a magyar nép becsmérlésének.

A magyar nyelv a szavaival bizonyítja ezt, tisztelt dr. Surján László!

A mezőgazdasági tevékenységek és szerszámok megnevezéseit a később ide betóduló, betóduló szláv tudatú (nem nyelvű) népek az itt élő magyar nyelvű népektől vették át!

Írja, hogy a **KIRÁLY**, **VAJDA** szavakat is ők bocsátották rendelkezésünkre – kegyesen, gondolom. Hadd legyen a magyaroknak is, hisz ők is emberek.

Ez a magyartalan akadémiai bérnyelvészet ficamos megállapítása. Azok annyira értenek az igazi, valódi nyelveredet megállapításhoz, mint a 23 éve kormányzó párt-politikusok a politikához.

Mert lehet akárhány diplomájuk (hamis, lopott doktori értekezések köde lengi be a világ politikai légkörét), de ahogyan Önök a póce mély szintjére vitték 23 év alatt az országot (néhány bölcs falusi gazda jobban elkormányozta volna), úgy ők is elsüllyesztették a magyar nyelveredet a szláv tengerben.

Hadd írjak az Ön által említett szavakra némi felvilágosítást.

Azzal kezdem, hogy a magyar nyelv nem az úgynevezett honfoglalás óta létezik, hanem az emberi történelem kezdetétől. Nem szólopkodó nyelv, hanem ebből merítettek a világ nyelvei, mivel a mai magyar nyelv az ősnyelv, az ősmag-nyelv, az ősmag(yar)-nyelv egyenes ági leszármazottja.

Fontos tudni!

Minden magyar megnevezés legkevesebb három névadó, névalkotó jellemző nyomán alakult ki.

Minden szót hangjaira, gyökeire bontva kell elemezni!

Majdnem minden magyar gyökszó fordítható, és alkotó hangjaival magyarázatot ad önmagáról!

Vegyük a **KIRÁLY** szót. Az ősmag(yar)-nyelvben az **ÁR**, **UR**, **IR** gyökök magas rangot jelentő címek szótartozékai voltak. A **bÁRó**, **bÍRó**, **fÁR**ó, **kIR**ály, **UR** címekben főleg az **R** hang **erőt** jelentő. De **erőt** jelent az **F** hang is az **R** hanggal együtt, főleg teremtőerőt a **FoR**te, **FoR**ca, **FeR**ő stb. szavakban. E hangok alkotják a **FÁR**ó szót. A **KIRÁLY** nem szláv, nem német szó. Ezt a szótárszerkesztők is tudták, csak hát magyartalanítani kell a nyelvet. A **KIRÁLY** szóban a **K** hang **Kemény** jelentésű. Ez meghatározó. A **Czuczor-Fogarasi Szótár** (a továbbiakban **CzF Szótár**) említ néhány idegen nyelvi hasonlót: „Eléjön a török nyelvben is keral, a bizanci görög nyelvben krales, a mandsuban kuron, a szlávban král, król, de mindenkéül egyezik vele a régi tatár khánok pénzéin előforduló kiraj, (Ezek is a tótoktól vették?) **KIRÁLY** olyan emberből lett a kezdetek idején, aki valamilyen jellemzőjével **KIR**ít a többi közül. Jeles cselekedetek voltak **felRÓ**va róla, **KI**VÁLó tetteivel. **KI**ALLt a nép elé. Írjuk le régiesen: **KE**RÁL. Fordítsuk: **RÁLKE**. Bóvítsuk: u/**RÁLKE**/dik.

A **VAJDA** a magyar **FEJEDE**lem szó, **FEJDE**lem alakjának hangváltott, rövidített változata: **FEJDE** – **VAJDA**. A **VAJDA** a **FEJEDE**lem, **FEJDE**lem, **FEJDE** rövidítésből, **f > v** és **e > a** hangváltással jött létre. A magyarok is használták, de a szlávok vették át a magyar nyelvből, akár a **KEN**ézt a **KEN**déből. Mindkettőben (feJeDelem, vaJDa) jelen van a **JD** páros, mely a tulaJDon szóban ad párhuzamot az uralkodó alapvető birtokló jellemzőjére.

De nézzük az Ön által idézett: **kasza**, **kalász**, **gereblye**, **széna**, **kacsa**, **bárány** szavakat.

A **KA** ősgyökből induló **KASZA** neve a **KAJSZA** görbületéből ered. A **KASZA** fordítva: **SZAKA**, ez **SZAK**ítást,

SZAKAítást, vágást jelent. A **CzF Szótár** leírása: „Gyöke: kasz vagy a hajlás, görbédést jelentő ka gyökelemből eredett, mely megvan a kacs, kacsos, kasziba, kacsiba, kaczor, kajcs, kajcsos, kajsa, kajmó stb. szókban, s ekkor jelent hosszukás, kevéssé görbére hajlott pengéjű valamit, [...] melylyel a földművesek szénát, fűvet vágna, a timárok, tobakok, szücsök bőrt faragnak, s ezt máskép: kaczá-nak is nevezik; [...] továbbá a **szanszkrit**: **kasz**, magyar **kés**, **török kesz**-mek, [...] melyek szintén hasítást, metszést, vágást jelentenek, s e szerént kasza am. kaszó azaz metsző, vágó eszköz. Szláv nyelven: kosza.” (Kiem. K. S.) Egyszerű: a szlávok átvették a magyaroktól a műveletet, a szerszámot, a magyar nyelvből a szerszám nevével, mely nyelvükhöz alakult. Vagy talán a szanszkrit **KASZ** is a szlávoktól ered?

A **KALÁSZ** nem szláv szó, hanem magyar! Figyelje meg, ha fordítjuk, mennyi csűrös-csavarást elvisel, és mégis mindannyi értelmese szó, melyek alapértelmükben kötődnek egymáshoz: **KALÁSZ**, **SZÁLKA**, **SZAKÁLL**, **SZÁLAK**, ezek mind **SZÁLKA**sak, és mind **KASZÁL**hatóak. A **CzF Szótár** ezt írja: „Jelent általában gabonafejet, melyben a gabona szemek rejlenek; s azon **szálkás** hüvelykék, melyek a szemeket zárják, **toklások**-nak nevezetnek. [...] Némely tájakon **kalásznak** nevezik a törökbuza csövéit is. Törökbuza v. kukoricakalász. A müncheni codexben kalász szálka helyett használtatik. „Mit látod kedég a kalászt te atyádfia szemében, és a gerendát te szemedben nem látod?” [...] Egyezik vele a tót: klasz.” Kiem. K.S. Nem kell hozzáadni semmit. De ajánlom Önnek, vegyen elő egy szlovák nyelvszótárt, és tornáztassa meg azt a mindentudó szlovák nyelvet! Lám tud-e ennyi változatot a **KALÁSZ** szóra?

Mert ha tőlük van... , akkor kétszer annyi bizonyíték van az eredetre.

A **KACSA** nyaka **KACS**os, azaz görbe. Innen a neve. Hímje a **GACS**ér, mely a **KACS**érből van **k > g** hangváltás nyomán. A **CzF Szótár** idevágó leírása a **KACS** gyökszóról: „Valamely görbe alakot, vagy tekervényes mozgást jelentő szók előhangja: kacs, kacsa, kacskaringó, kacsiba, kacsint; kac, kacza, kaczor; kaj, kajcs, kajcsos, kajács, ...” Akinek ez nem elég, szlovákozhat tovább.

A **GEREBLYE** is – hasonlóan a **GEREBEN**hez – ősmag(yar)-nyelvi szó. **GER**incBE (ebbe) **ILLE**sztett (ilyeszt) fogak. Akár a **GER**eben, akár a **GER**ebye, húzás közben hangot **GER**jeszt. A **GEREBLYE** fordítható szó több alakban is. Egyike: **BEREG**-LYE, hangutánzó. A **GEREBLYE** nyomot hagy maga után a talajon, mintegy berovás szerű vonalat. A **ge**-REB-lye szóban a **REB** gyök a **ROV**ás értelmét viszi be. A szófordított alakban még jobban kivehető: **BEROV**ja – **BEREG**lye, **BERAG**lye. **GEREBLYE**l, vagyis **GER**eznyeli, **GÖR**öznyöli a földet. Ez is magyarul magyarázható, bontható szó. Magyar eredetét a **BLY** kötött mássalhangzó-páros is igazolja. A **felBOLY**gatott szénát **GEREBLYE**l össze, hogy a **BogLY**ába helyezze.

A **SZÉNA SZ** hangja az, a**SZ**ott, a**SZ**al, a**SZ**ó a**SZ**tag szavakban a **SZ**arazságot jelenti, de jelenti a **SZ**iszegőzigezt is. Fordítottja **NASZÉ** a **NESZ**re utal, minthogy a vele foglalkozáskor **NESZ**hangot ad. A **CzF Szótár** említ néhány utódnyelvi alakot is: „Hangra és értelmére egyeznek vele a finn heinä, lapp szuoine (HUNFALVY P.), szláv szeno, s előhangj változattal a latin foenum, mint hogy az sz és f hangok a susogó beszédben körülbelül hasonlóan hangzanak, s mindkettőben némi fuvással és sziszegéssel járnak, ennél fogva néha fölcseréltetnek, honnan a sürog fűrög, sohaj fohász, sül fül szók hangj és fogalmi rokon volta. [...] VÁMBÉRY szerént a csagataj szong-mak mely am. fonnyad-ni, innen; szonak am. száraz fű.” Ez is igazolja, hogy az egynyelvűség idején már létezett a szó, és úgy örökölték az utódnyelvek. A szótárszerkesztők „megdicsőítették” a viszonylag fiatal szláv nyelvet az eredet ráruházásával.

BÁRÁNY. Az orosz, ukrán, fehérorosz, lengyel nyelvekben valóban hasonlít a kifejezés. Am nem valószínű,

hogy tudnak magyarázatot is adni ama nyelvek a szóra. A B hanggal alkotott gyökök vagy a rendkívül nagy testű állatokat, vagy a kicsiket írják le. Például: **BÁ**rom, **BÁ**lna, **B**ivaly, **B**ika, **BŐ**lény és mások. De kicsiket is: **BABA**, **BÁ**rány, **BÁ**rka stb. Ez a végletek kifejezésére való képessége a hangnak. Az **ÁNY**, tulajdonképpen az **ánt** viszonyító képző lenne, de amely **minősítő** is, és ennek jelenléte magyar eredetet jelöl. A **RÁNY** – **NYÁR** fordítás kellemes, érték jelentésű. A juhászok a tereléskor **BRRR** hanggal riasztják mozgásra a juhokat, ebből erednek a **bar**, **bár**, **bir**, **bür** gyökök, és innen a **birka** szó. Lehetett valaha: **BIRÁNY**. Ezek becézéséből, a kis állat **BÁR**átságos viselkedéséből, **b/ARÁNY**os voltából jön a **BÁRÁNY** megnevezés. Tapintásának finomságával való egybeve-

téséből ered a **BARKA** szó is. De van nekünk a **CSABA** név, mely eredetileg **kiCSIBÁ**rányt jelentett: **CSIBA**, **CSABI**, **CSABA**. Csak innen a szláv nyelvek felé út van. Vissza nem bizonyítható!

S csak egy példa a bérnyelvészek kavarásiából a **LÁZ** és **LAZA** szavakkal.

LÁZ – Erdei tisztás, hegyi rét.

[A Magy. Ért. Kéziszótár szerint: szláv] Tulajdonképpen bokrok, cserjék, fák gyér, **LAZA** jelenléte jellemzi a **LÁZ** jellegű erdei tisztásokat. Esetenként a székely közösségek, a közbirtokosság megbízásából kiirtották, gyé-

tették, azaz **LAZ**ították a területet benövő bokrok sűrűségét. Innen a **LAZ** megnevezés. A székelyeknek semmi közüik nem volt a szlávokhoz, hogy onnan vették volna át a megnevezést. Ez épp olyan következtelen hamisítás, mint a székely **harisnya** ukrán származtatása.

LAZA – Nem szorosan összetapadó részekből álló. [A Magy. Ért. Kéziszótár szerint: ? finnugor tőből] A **LAZA** szóban a **Z** hang jelenléte a szétrázottság, ziláltság, felborzottság – az **L** hang meg a **Libegő**, **száLL**ongó értelmét viszi be a szóba. Ez a **kAZAL** szóban is érződik. Mert mi a **kAZAL**? A **kAZAL** a lek**ASZÁ**lt, **ASZÁ**lt (száraz) **SZÁ**Lak **LAZA** h**AL**ma**Z**ta. Hozzátehetjük: a **LAZA** szóból alakultak ki a **LÁZAR**, **LÁSZLÓ** nevek.

Ugyanaz az ősgyök, egyazon értelem: egyik szláv, a másik finnugor.

Írhatnám a **KOLBÁSZ**, **CSÁRDÁS**, **HUSZÁR** – törőlmetszett magyar szavainkat, melyeket mind szláv eredetűként jelölnek.

Tisztelt Surján úr, ezek mellé tudnék még rengeteg szót felhozni, amit a bérnyelvészek szláv, szlovák eredetűként jelöltek meg, de amelyek nem állják ki a bizonyítás próbáját a küszöbötől a kilincsig.

Írtam egy könyvet erről. Címe: **ősmag(yar)-nyelvi Értelmező Kéziszótár**, és Budapesten is kapható az Oktogon közeli Teréz körút 8. szám alatti udvarban, a **MAGHUN** boltban.

A magyar nyelv kutatása közben olyan nyelvi elemeket fedeztem fel, melyekkel fellelhetők az idegen nyelvekbe elszármazott ősmag-nyelvi szavak, de amelyekkel az is bizonyítható, hogy minden szavunk eredeti **MAGYAR SZÓ!**

Oly elemek ezek, amelyek megcáfolhatatlanok a mai bérnyelvész farizeusok részéről.

Allítom Önnek, örületbe lehet kergetni vele szegényeket, mert semmilyen bizonyítékot nem tudnak felhozni azok ellenében. Epp ezért nem is mernek kiállni egy – akár televízió által egyenesben is közvetített – nyilvános vitára velünk szemben. Pedig mi csak kérdeznénk tőlük.

Persze ezt ők úgy mondják, hogy nem vagyunk méltók arra, hogy velük vitázhassunk.

Ha Önök – politikusok – el akarnák kerülni a jövőben az ilyen banális mellélövéseket, amint az Önnek – a bérnyelvészet hamisításaira támaszkodva – most sikerült, akkor tegyék lehetővé egy ilyen nyilvános vita lefolytatását.

A magyar nyelv nyerne vele.

Székelyudvarhely, 2013. május 22.

Tisztelettel,

Kolumbán Sándor

